

2 czerwca 2012. Komentarz ojca Jacka Salija

(Jud 17.20b-25) Przypomnijcie sobie słowa, które były zapowiedziane przez apostołów Pana naszego Jezusa Chrystusa. Budując samych siebie, na fundamencie waszej najświętszej wiary, w Duchu Świętym się módlcie i w miłości Bożej strzeżcie samych siebie, oczekując miłosierdzia Pana naszego Jezusa Chrystusa, które wiedzie ku życiu wiecznemu. Dla jednych miejcie litość, dla tych, którzy mają wątpliwości: ratujcie ich, wrywając z ognia, dla drugich zaś miejcie litość z obawą, mając w nienawiści nawet chiton zbrukany przez ciało. Temu zaś, który może was ustrzec od upadku i postawić nienagannymi i rozradowanymi wobec swej chwały, jedynemu Bogu, Zbawcy naszemu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego, chwała, majestat, moc i władza przed wszystkimi wiekami i teraz, i na wszystkie wieki. Amen.

(Jud 17.20b-25)

Przypomnijcie sobie słowa, które były zapowiedziane przez apostołów Pana naszego Jezusa Chrystusa. Budując samych siebie, na fundamencie waszej najświętszej wiary, w Duchu Świętym się módlcie i w miłości Bożej strzeżcie samych siebie, oczekując miłosierdzia Pana naszego Jezusa Chrystusa, które wiedzie ku życiu wiecznemu. Dla jednych miejcie litość, dla tych, którzy mają wątpliwości: ratujcie ich, wrywając z ognia, dla drugich zaś miejcie litość z obawą, mając w nienawiści nawet chiton zbrukany przez ciało. Temu zaś, który może was ustrzec od upadku i postawić nienagannymi i rozradowanymi

wobec swej chwały, jednemu Bogu, Zbawcy naszemu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego, chwała, majestat, moc i władza przed wszystkimi wiekami i teraz, i na wszystkie wieki. Amen.

(Ps 63,2-6)

REFREN: Ciebie, mój Boże, pragnie moja dusza.

Boże mój, Boże, szukam Ciebie
i pragnie Ciebie moja dusza.
Ciało moje tęskni za Tobą,
jak ziemia zeschła i łaknąca wody.

Oto wpatrują się w Ciebie w świątyni,
by ujrzeć Twą potęgą i chwałę.
Twoja łaska jest cenniejsza od życia,
więc sławić Cię będą moje wargi.

Będę Cię wielbił przez całe me życie
i wzniosę ręce w imię Twoje.
Moja dusza syci się obficie,
a usta Cię wielbią radosnymi wargami.

Żywe jest słowo Boże i skuteczne, zdolne osądzić pragnienia i myśli serca.

(Mk 11,27-33)

Jezus wraz z uczniami przyszli znowu do Jerozolimy. Kiedy chodził po świątyni, przystąpili do Niego arcykapłani, uczeni w Piśmie i starsi i pytali Go: „Jakim prawem to czynisz? I kto Ci dał tę władzę, żeby to czynić?”. Jezus im odpowiedział: „Zadam wam jedno pytanie. Odpowiedzcie Mi na nie, a powiem wam, jakim prawem to czynię. Czy chrzest Janowy pochodził z nieba czy też od ludzi? Odpowiedzcie Mi”. Oni zastanawiali się między sobą: „Jeśli powiemy: «Z nieba», to nam zarzuci: «Dlaczego więc nie uwierzyliście mu?» Powiemy: «Od ludzi»”. Lecz bali się tłumu, ponieważ wszyscy uważali Jana rzeczywiście za proroka. Odpowiedzieli więc Jezusowi: „Nie wiemy”. Jezus im rzekł: „Więc i Ja nie powiem wam, jakim prawem to czynię”.

Komentarz.

W poniedziałek po Niedzieli Palmowej Pan Jezus przepędził przekupniów ze świątyni, a konkretnie z dziedzińca pogan. Opisana w dzisiejszej Ewangelii rozmowa z arcykapłanami i starszymi ludu miała miejsce we wtorek. Za trzy dni Pan Jezus został już ukrzyżowany. Teraz przywódcy ludu nie kryją oburzenia z powodu zamieszania, jakie wywołał Jezus w świątyni. W akcie oczyszczenia świątyni nie widzieli oni bowiem niczego więcej poza robieniem zamieszania.

Prawdę powiedziawszy, ażeby zrozumieć sens tamtego aktu, musieliby oni przedtem uwierzyć, że Jezus jest Mesjaszem i Synem Bożym, i że wobec tego jest Panem świątyni. Bo spróbujmy sobie uświadomić, że samo sprzedawanie na terenie świątyni zwierząt ofiarnych nie było żadnym nadużyciem. Wręcz przeciwnie, wymagała tego sama natura sprawowanego w świątyni kultu, który polegał m.in. na składaniu ofiar ze zwierząt. Podobnie nie było żadnego nadużycia w tym, że przed wejściem na teren właściwej świątyni zmieniano obiegowe pieniądze z wizerunkiem cesarza na pieniądze świątynne, które wierni mogli zastawić jako podatek świątynny.

Pan Jezus podniósł swój bicz nie tyle przeciwko tym dwom procederom, ale przeciwko temu, że dokonywały się one na dziedzińcu pogan i w ten sposób izolowały pogan od tej świątyni, przemieniały ją w świątynię samych tylko Żydów. Przepędzenie przekupniów był to więc akt rewindykacji świątyni jako miejsca modlitwy dla wszystkich narodów. "Mój dom - przypomniał Pan Jezus Boże słowa zapisane u proroków - ma być domem modlitwy dla wszystkich narodów, lecz wy uczyniliście z niego jaskinię zbójców" (Mk 11,17).

Świątynia jerozolimska była zapowiedzią Kościoła zbudowanego z żywych kamieni. Dopominając się o przywrócenie świątyni jej pierwotnego znaczenia, Pan Jezus przygotowywał tych, którzy w Niego uwierzyli, do przyjęcia tej prawdy, że założony przez Niego Kościół ma być Kościołem wszystkich narodów. Jednak przywódcy ludu - ponieważ nie potrafili uwierzyć, że Jezus jest Synem Bożym - nie byli też w stanie zrozumieć

Dzisiejsza Ewangelia jest smutnym dowodem, że jeśli ktoś nie uwierzy w Jezusa, to bardzo niewiele może zrozumieć z Jego nauki i Jego czynów.

o. Jacek Salij